

Проект вноситься

народним депутатом України

В.В. Януковичем (посв. № 089)

Закон України

про внесення змін до деяких законодавчих актів України

щодо вдосконалення механізму державної підтримки галузі кінематографії

Верховна Рада України **постановляє :**

I. Внести до законів України такі зміни:

1) у Законі України «Про кінематографію» (Відомості Верховної Ради України, 1998, N 22, ст.114 із наступними змінами):

статтю 3 викласти у такій редакції:

«Стаття 3. Визначення термінів»

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

автор фільму - фізична особа, яка своєю творчою працею створила фільм;

анонс фільму (аудіовізуальний твір) – повідомлення широкому колу осіб інформації про публічне сповіщення та/або про публічний показ та/або публічну демонстрацію фільму, здійснене шляхом трансляції запису окремих кадрів фільму з дотриманням чи без дотримання їх послідовності на телебаченні або показу чи демонстрації такого запису в кінотеатральних закладах або будь-яким іншим способом, не забороненим законом України;

виключне право на фільм - майнове право особи, яка має щодо фільму авторське право і (або) суміжні права, на використання цього фільму лише нею і на видачу лише цією особою дозволу чи заборони на його використання іншим особам у межах строку, встановленого Законом України “Про авторське право і суміжні права”;

виконавець фільму - актор, співак, музикант, танцюрист або інша особа, яка виконує роль, співає, читає, декламує, грає на музичному інструменті, танцює чи будь-яким іншим способом бере участь у реалізації творчих задумів авторів фільму в процесі його створення;

виробник фільму - суб'єкт кінематографії, який взяв на себе відповідальність за виробництво фільму;

виробництво фільму - діяльність, що поєднує співпрацю авторів і виконавців фільму та інших суб'єктів кінематографії, спрямовану на втілення твору кінематографії технічними засобами;

вихідні матеріали фільму - матеріальні носії оригіналу твору кінематографії, використання яких дає можливість виготовляти (тиражувати) фільмокопії;

демонстратор – суб'єкт господарювання, який здійснює демонстрування фільму на підставі договору, укладеного з особою, що має майнові права на фільм;

демонстрування фільму – професійна кінематографічна діяльність, що полягає в здійсненні публічного показу та/або публічного сповіщення та/або публічної демонстрації фільму;

державний фонд фільмів - державний заклад культури, що здійснює архівну освітню, наукову, дослідницьку, видавничу, рекламно-пропагандистську діяльність у галузі кінематографії; зберігання фільму; зберігання вихідних матеріалів кінолітопису;

дистрибутор – суб'єкт господарювання, який здійснює на підставі договору придбання та/або отримання в користування майнових прав на фільм в осіб, що мають авторське право на нього, відчуження та/або передачу майнових прав третім особам, з метою демонстрування або розповсюдження фільму;

дублювання фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає у синхронному відтворенні мовної частини звукового ряду фільму іншою мовою шляхом перекладу, що відповідає складовій артикуляції дійових осіб;

зберігання фільму - діяльність, яка спрямована на забезпечення довгострокового зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та їх реставраційно-профілактичної обробки;

кінематографія - галузь культури, що включає в себе сукупність професійної, творчої, виробничої, наукової, технічної, освітньої діяльності, спрямованої на виробництво та демонстрування фільмів;

кінолітопис - регулярні зйомки документальних сюжетів, що відображають характерні (переважно йдуть) особливості часу, місця, обставин і розрахованих в перспективі на виробництво фільму

кінопроект - комплект документів, на підставі яких здійснюється виробництво фільму;

національний екранний час - сумарний час, протягом якого здійснюється демонстрування (публічний показ, публічне сповіщення і публічна демонстрація) фільмів у кіновідеомережі та на каналах мовлення телебачення України;

національний фільм - фільм, який відповідає критеріям національного фільму, затвердженим Кабінетом Міністрів України, або кінематографічний твір спільного виробництва, що відповідає вимогам Європейської конвенції про спільне кінематографічне виробництво та інших нормативно-правових актів, що підтверджується відповідним свідоцтвом; також національними є фільми, виробництво яких здійснювалось до 26 грудня 1991 року кіностудіями, які розміщені на території України;

озвучення фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в заміні звукового ряду фільму на інший, несинхронний, який передає зміст мовного ряду фільму;

підприємницька діяльність у кінематографії - діяльність, пов'язана з виробництвом, розповсюдженням та демонструванням (публічним показом) фільмів, з метою одержання

прибутку;

продюсер фільму - особа, яка організує або організує та фінансує створення фільму;

продюсерська система - система в галузі кінематографії, яка в умовах кіноринку забезпечує взаємодію і функціонування всіх суб'єктів кінематографії з метою виробництва, розповсюдження та демонстрування (публічного показу) фільмів;

розповсюдження фільму – будь-яка дія, за допомогою якої суб'єктами кінематографії безпосередньо чи опосередковано фільми пропонуються публіці (дистрибуція, прокат, рекламно-пропагандистська діяльність тощо);

суб'єкт кінематографії – суб'єкт кінематографії – фізична або юридична особа незалежно від форми власності, одним з основних видів діяльності якої є виробництво фільму; виробництво кінолітопису; тиражування фільму; прокат фільму; дублювання фільму; озвучення фільму; субтитрування фільму; розповсюдження фільму; демонстрування фільму; відновлення фільму; технічне обслуговування кінозалу; виготовлення кіноматеріалів; виготовлення кінообладнання; виконання робіт і надання послуг з випуску фільму, кінолітопису (прокат кінообладнання, оренда павільйонів, кінокомплексів, пошиття костюмів, будівництво декорацій, виготовлення гриму, пастіжерських виробів, реквізиту, ігрової техніки, спеціальних ефектів, обробка плівки, звукове оформлення фільму та інше); освітня, наукова, дослідницька, видавнича, рекламно-пропагандистська діяльність у галузі кінематографії; зберігання фільму; зберігання вихідних матеріалів кінолітопису;

субтитрування фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в здійсненні перекладу з мови оригіналу фільму на іншу мову та фіксуванні цього перекладу написами безпосередньо на фільмокопії;

сценічно-постановочні засоби кіновиробництва - предмети, пристрої та споруди, які протягом знімального періоду створення фільму (операційного циклу) використовуються шляхом перенесення їх зображення або зображення процесу їх перетворення (знищення) до аудіовізуального твору способами, доступними кіновиробнику;

тиражування фільму (копіювання) – виготовлення одного чи більше (тираж) примірників (копій) фільму в будь-якій матеріальній формі, а також їх запис для тимчасового чи постійного зберігання в електронній (у тому числі цифровій), оптичній або іншій формі.

фільм - аудіовізуальний твір, створений у художній, хронікально-документальній, науково-популярній, навчальній, анімаційній, телевізійній або іншій формі, на основі творчого задуму, що складається із зображення зафіксованих на кіноплівці або на інших видах носіїв, і з'єднаних в тематичне ціле, послідовно пов'язаних між собою кадрів і призначене для сприйняття за допомогою відповідних технічних пристроїв;

фільм-дебют – перші три офіційно оприлюднені фільми режисера;

фільмокопія - примірник фільму на будь-якому носії, виготовлений із застосуванням вихідних матеріалів фільму;

професійна кінематографічна діяльність - діяльність, що провадиться суб'єктами кінематографії на професійній основі та є джерелом їх доходів.»;

частину третю статті 8 викласти у такій редакції:

«З метою контролю надання державних пільг суб'єкти кінематографії, яким надаються податкові та митні пільги, в обов'язковому порядку вносяться до Єдиного Державного Реєстру Суб'єктів Кінематографії (ЄДРСК).»;

статтю 12 викласти у такій редакції:

«**Стаття 12.** Виробництво фільму»

Виробництво фільму здійснюється відповідно до міжнародних технічних стандартів, норм та правил виробництва фільмів. Дотримання цих стандартів, норм та правил є обов'язковим для суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності.»;

статтю 14 викласти у такій редакції:

«**Стаття 14.** Порядок розповсюдження і демонстрування фільмів та анонсів фільмів»

Розповсюдження і демонстрування фільмів та анонсів фільмів в Україні здійснюються відповідно до затверджених центральним органом виконавчої влади у галузі кінематографії технічних стандартів, норм та правил розповсюдження і демонстрування фільмів. Дотримання цих стандартів, норм та правил є обов'язковим для дистрибуторів незалежно від форм власності.

Іноземні фільми та анонсів фільмів перед розповсюдженням в Україні в обов'язковому порядку повинні бути дубльовані або озвучені чи субтитровані державною мовою, вони також можуть бути дубльовані або озвучені чи субтитровані мовами національних меншин.

Розповсюдження іноземних фільмів і анонсів фільмів здійснюється згідно з законами України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Порядок розповсюдження, послідовність видів демонстрування (кінотеатральний,

телевізійний, відеопоказ) фільмів, створених на засадах державного замовлення, визначається центральним органом виконавчої влади у галузі кінематографії.»;

статтю 15 викласти у такій редакції:

«**Стаття 15.** Права та умови розповсюдження і демонстрування фільму та анонсів фільму»

Право на розповсюдження і демонстрування національних та іноземних фільмів та анонсів фільмів надається суб'єктам кінематографії центральним органом виконавчої влади у галузі кінематографії. Документом, який засвідчує це право та визначає умови розповсюдження і демонстрування, є державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів.

Фільми та анонси фільмів, на які видані державні посвідчення на право розповсюдження і демонстрування, вносяться до державного реєстру фільмів. Положення про державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів ([1315-98-п](#)) затверджується Кабінетом Міністрів України.

Державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів видається на платній основі дистрибутору протягом десяти робочих днів з дня подання заяви та інших документів і матеріалів, визначених Кабінетом Міністрів України.

Термін розгляду заяви про видачу державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів може бути продовжений на двадцять п'ять робочих днів у разі виникнення розбіжностей щодо Індексу фільму та перегляду фільму чи анонсу фільму експертною комісією з питань розповсюдження і демонстрування фільмів.

Підставами для відмови у видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів є:

невідповідність поданих документів та матеріалів вимогам Положення про державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів та цього Закону;

якщо фільм тиражований, дубльований або озвучений не на території України;

наявність висновку експертної комісії на фільми чи анонси фільмів, що пропагують війну, насильство, жорстокість, фашизм і неофашизм, спрямовані на ліквідацію незалежності України, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, приниження нації, неповагу до національних і релігійних святинь, приниження особистості, що пропагують невігластво, неповагу до батьків, а також наркоманію, токсикоманію, алкоголізм та інші шкідливі звички; фільми порнографічного характеру.

Державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів може бути анульоване та скасована державна реєстрація фільму у разі:

виявлення в документах, поданих суб'єктом кінематографії, недостовірних відомостей; дострокового припинення дії угод (контрактів, договорів), укладених розповсюджувачем фільму з авторами фільму або особою, яка має виключне право на фільм.

Рішення центрального органу виконавчої влади у галузі кінематографії про відмову у видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів та його анулювання може бути оскаржене у судовому порядку.»;

У абзаці другому статті 17 слова «творів кіно- та відеолітопису» замінити словами «творів кінолітопису»;

статтю 20 викласти у такій редакції:

«**Стаття 20.** Фінансова підтримка галузі кінематографії»

1. Сума витрат на фінансову підтримку кінематографії в державному та місцевих бюджетах виділяється окремим рядком і вноситься до переліку захищених статей видатків загального та спеціального фондів цих бюджетів.

2. Для фінансової підтримки національної кінематографії Кабінет Міністрів України створює:

1) спеціальний рахунок центрального органу виконавчої влади у галузі кінематографії для забезпечення фінансової підтримки національної кінематографії (далі - Рахунок), який акумулює кошти:

а) збору на розвиток національної кінематографії, який є джерелом формування спеціального фонду Державного бюджету України для фінансування виробництва національного фільму на кожен поточний рік у частині доходів;

б) видатків спеціального фонду Державного бюджету України на державні програми розвитку кінематографії;

2) Раду з державної підтримки національної кінематографії (далі - Рада). Положення про яку затверджується Кабінетом Міністрів України. До складу Ради на паритетній основі включаються представники:

а) держави, які призначаються центральним органом виконавчої влади у галузі кінематографії;

б) Громадських організацій, профільною діяльністю визначеною статутними документами яких є діяльність у галузі кінематографії.

3. Голова Ради та його заступник обираються на її зборах більшістю від загальної кількості членів Ради.

4. Рада з державної підтримки національної кінематографії:

1) може утворювати експертні комісії із включенням до їх складу професійних творчих працівників, продюсерів, дистриб'юторів та прокатників фільмів, які можуть не бути членами Ради;

2) приймає рішення щодо фінансування:

а) виробництва, розповсюдження та демонстрування національних фільмів та фільмів спільного виробництва відповідно до Європейської конвенції про спільне кінематографічне виробництво у кіно-, відеомережі та на каналах мовлення телебачення.

Розмір сум, виділених в межах державної фінансової підтримки на виробництво одного фільму, не може перевищувати 50 відсотків вартості його кошторису. Фінансування документальних, просвітницьких і анімаційних фільмів, фільмів для дитячої аудиторії (з урахуванням художньої та культурної значущості проекту) та фільмів-дебютів може становити 100 відсотків кошторисної вартості їх виробництва; Об'єктом державної підтримки у галузі кінематографії виступає національний фільм або фільм спільного виробництва відповідно до Європейської конвенції про спільне кінематографічне виробництво.

б) збереження та відновлення національної кінематографічної спадщини, повернення її в Україну, якщо вона знаходиться за її межами;

в) компенсації за рахунок коштів спеціального фонду Державного бюджету України відсоткових ставок передбачених на підтримку національної кінематографії кредитів банків, залучених для виробництва національних фільмів на умовах тендеру, проведеного відповідно до норм законодавства про державне замовлення на купівлю товарів, виконання робіт, надання послуг для державних потреб центральним органом виконавчої влади у галузі кінематографії;

3) на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади у галузі кінематографії оприлюднює:

а) інформацію щодо надходження коштів на Рахунок - не пізніше ніж на наступний день після їх надходження на рахунок;

б) Реєстр національних фільмів, розповсюдження та демонстрування яких звільнено від сплати збору на розвиток національної кінематографії, - з оновленням інформації не пізніше ніж на наступний день після включення до реєстру нових фільмів;

в) заявки на фінансування за рахунок коштів Рахунку - не пізніше ніж на наступний день після їх надходження до Ради;

г) перелік проектів рішень Ради щодо фінансування за рахунок коштів Рахунку - не пізніше ніж за місяць до прийняття Радою рішення про виділення коштів;

г) рішення про фінансування за рахунок коштів Рахунку - не пізніше ніж на наступний день після прийняття Радою рішення про виділення коштів;

4) забезпечує здійснення контролю за цільовим використанням коштів, наданих для виробництва національного фільму.

5. Центральний орган виконавчої влади у галузі кінематографії здійснює розпорядження коштами Рахунку виключно на підставі рішення Ради.

6. Фінансова підтримка галузі кінематографії здійснюється також за рахунок:

1) благодійних внесків і пожертвувань;

2) інших джерел, не заборонених законодавством.

7. Центральний орган виконавчої влади у галузі кінематографії веде Єдиний Державний Реєстр Суб'єктів Кінематографії. Положення про Єдиний Державний Реєстр Суб'єктів Кінематографії затверджується Кабінетом Міністрів України.»

статтю 21 викласти у такій редакції:

«**Стаття 21.** Державне замовлення у галузі кінематографії»

Серед суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності розміщується відповідно до законодавства України державне замовлення на виробництво та розповсюдження фільмів. У разі державного замовлення пріоритет надається виробництву і розповсюдженню фільмів для дітей та юнацтва та фільмів що несуть особливу культурну та художню значущість для держави. Замовником за державним контрактом виступає центральний орган виконавчої влади у галузі кінематографії. Об'єктом державного замовлення у галузі кінематографії виступає національний або спільний з іноземними суб'єктами кінематографії фільм.»

доповнити новою статтею **22¹** такого змісту:

«**Стаття 22¹**. Державні пільги для спільного кінематографічного твору»

Суб'єкт кінематографії-нерезидент має право користуватися державними пільгами, передбаченими для суб'єкта кінематографії України, зокрема, виробника, розповсюджувача та демонстратора національного фільму у процесі виробництва спільного кінематографічного твору на умовах, передбачених цим Законом, чинним законодавством України та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Суб'єкт кінематографії-нерезидент у співпраці з суб'єктом (суб'єктами) кінематографії України має право користуватися державними пільгами, передбаченими для виробника, розповсюджувача та демонстратора національного фільму, за умови попереднього отримання погодженого Центральним органом виконавчої влади України у галузі кінематографії статусу кінематографічного твору спільного виробництва.

Спільне з суб'єктом кінематографії-нерезидентом виробництво кінематографічного твору підлягає погодженню з Центральним органом виконавчої влади України у галузі кінематографії. Виробництво кінематографічного твору підлягає погодженню з компетентними органами інших держав, на території яких розташовані співвиробники кінематографічного твору у випадку, якщо держава резидентства співвиробника ратифікувала Європейську конвенцію про спільне кінематографічне виробництво.

Заяви про надання статусу продукту спільного виробництва подаються для затвердження центральному органу виконавчої влади у галузі кінематографії відповідно до порядку, визначеного центральним органом виконавчої влади у галузі кінематографії.»;

у розділі VII:

назву розділу викласти у такій редакції:

«ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ»

доповнити розділ частиною другою такого змісту:

«2. Для забезпечення поступового розвитку кінематографу протягом 2012 та 2013 років частка національних кінематографічних творів, визначена ст.23 Закону, встановлюється на рівні п'яти відсотків;

з 01.01.2014 по 31.12.2014 частка національних кінематографічних, визначена ст.23 Закону, встановлюється на рівні десяти відсотків;

з 01.01.2015 по 31.12.2015 частка національних кінематографічних творів, визначена ст.23 Закону, встановлюється на рівні двадцяти відсотків;

з 01.01.2016 ст.23 Закону діє у загальному порядку.»

у зв'язку з цим частину другу вважати відповідно частиною третьою.

2) У Законі України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України 2010 р., № 33, ст. 471 із наступними змінами):

частину третю статті 2 доповнити абзацом двадцять першим такого змісту:

«послуги з виробництва і розповсюдження національних фільмів».

3) У кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР 1984 р., № 51, ст. 1122):

Статті 164⁶, 164⁷, 164⁸ викласти у такій редакції:

«**Стаття 164⁶**. Демонстрування і розповсюдження фільмів без державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів»

Демонстрування фільмів або розповсюдження фільмів шляхом продажу чи передачі в прокат фільмокопій без державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією фільмокопій, а також грошей, отриманих від їх демонстрування, продажу або передачі в прокат.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією фільмокопій, а також грошей, отриманих від їх демонстрування, продажу або передачі в прокат.

Розповсюдження фільмів шляхом виготовлення фільмокопій без державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів з метою їх демонстрування, продажу, передачі в прокат -

тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією фільмокопій, засобів їх виготовлення, а також грошей, отриманих від їх демонстрування, продажу або передачі в прокат.

Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією фільмокопій, засобів їх виготовлення, а також грошей, отриманих від їх демонстрування, продажу або передачі в прокат.

«**Стаття 164⁷**. Порушення умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування фільмів».

Розповсюдження і демонстрування фільмів з порушенням умов, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування фільмів, -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією фільмокопій, а також грошей, отриманих від їх демонстрування, продажу або передачі в прокат.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією фільмокопій, а також грошей, отриманих від їх демонстрування, продажу або передачі в прокат.

«**Стаття 164⁸**. Недотримання квоти демонстрування національних фільмів при використанні національного екранного часу.»

Недотримання суб'єктами кінематографії та телебачення квоти демонстрування національних фільмів при використанні національного екранного часу -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»

4) У Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України 1996 р., № 39, ст.181):

абзац дванадцятий частини першої статті 8 викласти у такій редакції:

«розповсюджувати рекламу (включаючи анонси кіно- і телефільмів), яка містить елементи жорстокості, насильства, порнографії, цинізму, приниження людської честі та гідності. Анонси фільмів, які мають обмеження щодо глядацької аудиторії, розміщуються лише у час, відведений для показу таких анонсів.»

абзац п'ятий частини першої статті 20 викласти у такій редакції:

«з використанням зображень справжньої або іграшкової зброї, вибухових пристроїв. Вказане обмеження не поширюється на використання зображень справжньої або іграшкової зброї, вибухових пристрів в анонсах фільмів, які містять окремі кадри фільму з дотриманням чи без дотримання їх послідовності або зображення персонажів фільму».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Голова Верховної Ради України

В.М.Литвин

{comments on}